

FORO

**“Més que mai,
temps d’aliances
per acompanyar
i garantir drets”**

**Lliçons apreses
durant la pandèmia**

3 de desembre de 2020,
de 17.30 a 19.30h

**Recull de tot
el material generat**

Índex:

1. Proposta per participar al Foro...p. 2
2. Treball preforo –retorn- ...p. 7
3. Treball al Foro –debat- ... p.19
4. Aportacions postforo i valoracions... p.31

FORO

“Més que mai, temps d’aliances per acompanyar i garantir drets”

Lliçons apreses
durant la pandèmia

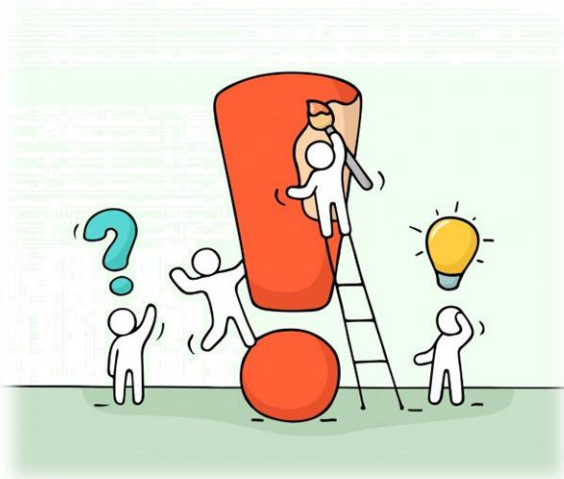
**1. Proposta per
participar al Foro**

Presentació

Ja fa vuit mesos que la crisi sanitària provocada per la pandèmia de la COVID-19 va capgirar les nostres vides i ens va enfrontar a tothom que treballem en l'àmbit de la infància i l'adolescència, i en l'atenció a les persones en general, al **repte de donar respostes ràpides i eficaces a situacions inèdites i molt complexes**.

Immersos encara en l'emergència sanitària i amb tota la incertesa dels escenaris immediats i futurs, és imprescindible aturar-nos per pensar **quines han estat les respostes donades fins ara als infants, adolescents i a les seves famílies, els seus efectes i fins a quin punt aquestes respostes han tingut en compte, realment, garantir els drets dels infants**.

Tant les respostes donades (sovint orientades en clau exclusivament sanitària, etnocèntrica i adultcèntrica, i sense contemplar suficientment la perspectiva de la infància), com aquelles no donades, és evident que han tingut un alt impacte en **els infants i els adolescents que s'han convertit en un col·lectiu encara més fràgil i vulnerable**.

En el context actual de crisi sanitària, social, econòmica..., tenim el repte compartit de **crear el màxim d'espais protectors i de garantir els drets dels infants** a la nostra ciutat.

Per avançar plegats en aquesta línia i aprofitant el marc de la TIAB, us proposem **fer un exercici col·lectiu orientat a:**

- ▶ Avaluar com hem gestionat la resposta a l'emergència fins ara (des de cada servei i entitat i també com a xarxa) per identificar i compartir aprenentatges i identificar oportunitats de millora.
- ▶ Trobar conjuntament noves formules d'abordar l'emergència, però alhora sense renunciar a dotar-nos d'una estratègia compartida d'acció amb més recorregut i amb el màxim de capacitat transformadora.

Objectiu del foro:

MILLORAR LES RESPOSTES QUE OFERIM ALS INFANTS I ADOLESCENTS DE LA CIUTAT EN L'ACTUAL ESCENARI DE CRISI I D'EMERGÈNCIA PROVOCAT PER LA PANDÈMIA, PER TAL DE GARANTIR ELS SEUS DRETS.

Per aconseguir això es proposa:

- A.** Analitzar conjuntament la situació actual i compartir l'experiència dels diferents membres de la TIAB durant aquests mesos de pandèmia, per tal de **generar aprenentatge col·lectiu que ens sigui útil per impulsar accions de millora.**
- B.** En base a aquest coneixement generat i a la realitat actual, **actualitzar de forma consensuada els principals reptes i prioritats** de la TIAB.
- C.** **Reprogramar tot allò que sigui necessari del nostre full de ruta***, tenint en compte les noves prioritats identificades (Veure doc. adjunt amb un recordatori dels tres projectes que configuren el Programa d'acció 2020 de la TIAB).

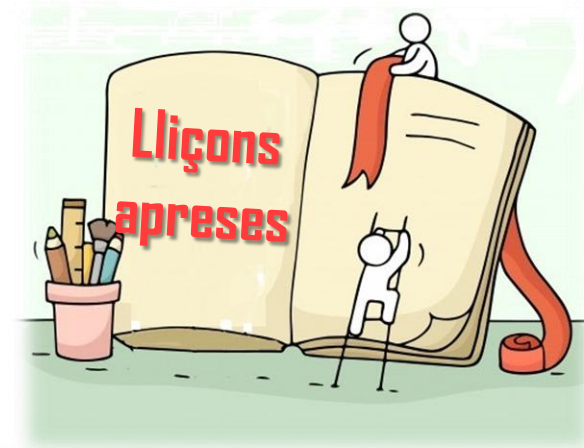
Participants: Tots els membres de la TIAB

Data: 3 de desembre, a les 17.30 – 19.30h

Format: Telemàtic

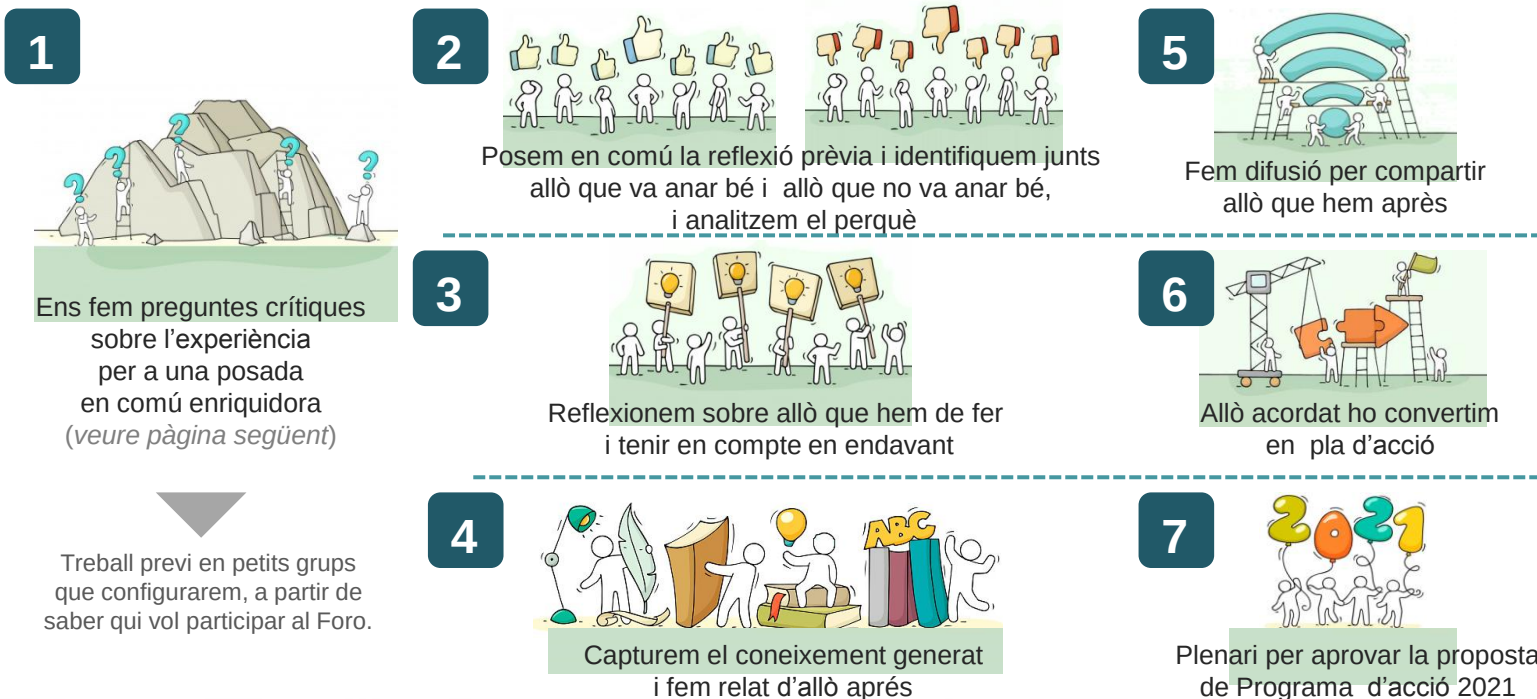

* Programa d'acció 2020, aprovat al Plenari del mes de febrer.

Ajuntament de Badalona

Fases de la proposta de treball

Del 16 al 28 novembre

3 de desembre

Gener 2021

Ajuntament de Badalona

Preguntes clau per a la reflexió col·lectiva

► Sobre l'experiència viscuda...

COM VALOREU LA RESPOSTA DEL VOSTRE SERVEI/ENTITAT I DEL CONJUNT DE LA XARXA DURANT ELS PRIMERS VUIT MESOS DE LA PANDÈMIA, DES DEL PUNT DE VISTA DE...?

A. Allò fet des del vostre servei/entitat/col·lectiu:

- El que va sortir bé.
- El que no va sortir bé i/o el que no es va poder fer (perquè?).

B. Com a xarxa, què podríem haver fet millor o què podríem haver fet que no vam fer?

► Sobre els reptes que tenim per davant...

D'ARA ENDAVANT, EN BASE A L'EXPERIÈNCIA I A LA VISIÓ QUE TENÍU DE LA REALITAT I DE LES NECESSITATS DELS INFANTS I ADOLESCENTS DE LA NOSTRA CIUTAT:

C. On hauríem de centrar les prioritats com a TIAB, tenint en compte el canvi d'escenari i l'experiència generada?:

- Els tres projectes que configuraven el programa d'acció 2020 de la TIAB, continuen sent prioritaris?
- Hi hauria algun altre projecte o iniciativa d'acció més prioritari?

D. Què hauríem de canviar en la nostra forma de treballar i de relacionar-nos com a xarxa?

FORO

“Més que mai,
temps d’aliances
per acompanyar
i garantir drets”

Lliçons apreses
durant la pandèmia

2. Treball preforo (retorn)

Entitats, serveis i col·lectius que responen el formulari:

- ▶ Casal dels Infants
- ▶ ISOM SSCL
- ▶ Fundació Salut Alta (2)
- ▶ Fundació Natura i Joventut
- ▶ Fundació Carles Blanch
- ▶ Creu Roja
- ▶ GEDI Gestió i Disseny SSCL
- ▶ Hospital de dia d'adolescents (Fundació Vidal i Barraquer)
- ▶ Casal cívic de Pomar / Generalitat-DGACC
- ▶ Comissió socioeducativa PDC Bufalà
- ▶ Comissió d'infància de La Salut/Llefià
- ▶ Xarxa educativa Lloreda/Sistrells
- ▶ Consell dels Infants / Ajuntament de Badalona
- ▶ Servei de salut / Ajuntament Badalona
- ▶ Servei d'educació / Ajuntament Badalona
- ▶ Departament de migracions / Ajuntament Badalona
- ▶ Servei de mediació / Ajuntament Badalona
- ▶ Serveis socials / Ajuntament Badalona (3)
- ▶ Centre de desenvolupament i atenció precoç / IMSP
- ▶ Educació especial / IMSP
- ▶ Col·laboradora amb la TIAB (Verónica Zanga)

FORO

"Més que mai, temps d'aliances
per acompanyar i garantir drets"

Lliçons apreses
durant la pandèmia

3 de desembre, de 17.30 a 19.30

TREBALL PREFORO

PREGUNTES CLAU PER A LA REFLEXIÓ COL·LECTIVA

A) SOBRE L'EXPERIÈNCIA VISCUDA...

Com valoreu la resposta del vostre servei/entitat i del conjunt de la xarxa
durant els primers vuit mesos de la pandèmia, des del punt de vista de...?

Allò fet des del vostre servei/entitat/col·lectiu:

El que va sortir bé:

El que no va sortir bé i/o el que no es va poder fer (perquè?):

Com a xarxa...

Què podríem haver fet millor?

Què podríem haver fet que no vam fer?

B) SOBRE ELS REPTES QUE TENIM PER DAVANT...

D'ara endavant, en base a l'experiència i a la visió que teniu de la
realitat i de les necessitats dels infants i adolescents de la nostra ciutat:

3. On hauríem de centrar les prioritats com a TIAB, tenint en compte el canvi d'escenari i l'experiència generada?:

Els tres projectes que configuraven el programa d'acció 2020 de la TIAB, continuen sent prioritaris?

Hí hauria algun altre projecte o iniciativa d'acció més prioritari?

4. En la nostra forma de treballar i de relacionar-nos com a xarxa...

Què hauríem de canviar o millorar?

Exercici
RETROSPECTIU

1. Allò fet des del vostre servei/entitat/col·lectiu que va sortir bé

1

Ha estat prioritari el treball relacional, d'acompanyament, suport emocional, contenció, seguiments intensius, de fer sostenible, malgrat tot, una comunicació de qualitat amb els infants, adolescents i famílies. Això ha permès establir una especial vinculació amb els infants i les famílies.

2

Junt al treball d'acompanyament, també es va posar el focus i es va fer un important esforç en la cobertura de necessitats bàsiques (aliments, material informàtic, medicines...). Es van mobilitzar el màxim de recursos possibles per part de cadascun i es van crear alguns nous serveis.

3

Rellevància d'activar mecanismes d'alerta, de detecció de situacions de risc i d'exploració de necessitats.

4

També es van activar funcions de mediació, per exemple, entre les famílies i alguns serveis o de denúncia pública de determinades situacions que estaven afectant a infants i famílies..

5

La nova situació va obligar a fer un esforç important de reorganització dels serveis i les entitats: ampliar horaris, obrir nous canals d'atenció, activar altres metodologies de treball i funcions dels professionals, crear espais de formació, intensificar la cooperació amb altres serveis... Tot l'esforç realitzat ha servit per cohesionar i reforçar els equips.

2. El que no va sortir bè i/o el que no es va poder fer (perquè?)

1 No es va poder garantir la cobertura del suport a la totalitat d'infants i famílies que ho necessitaven, per manca de mitjans i de canals de comunicació amb elles, i per un dèficit de recursos i una manca d'agilitat en l'activació/gestió d'aquests. Les respostes sovint van ser molt de tipus assistencial.

2 La desconexió educativa d'un nombre significatiu d'infants i adolescents no es va poder evitar per causa de la bretxa digital. També va ser molt difícil fer sostenibles activitats online de tipus socioeducatiu i donar continuïtat a tractaments terapèutics.

3 La cobertura d'activitats de lleure durant l'estiu, que era clau ampliar-la després dels mesos de confinament, no va ser la desitjable. La seva organització també va ser especialment costosa, en un context d'alta incertesa i donat els protocols que s'havien d'aplicar.

4 Va manca coordinació a molt diferents nivells: coordinació interna dins l'organització de l'Ajuntament, coordinació interadministrativa i coordinació en el marc de la xarxa d'entitats i serveis que treballem a la ciutat amb infants, adolescents i famílies.

5 La magnitud de l'emergència va superar la capacitat de resposta de tothom. Es va improvisar, sovint cadascun pel seu compte, sense ningú que liderés el conjunt d'accions i sense cap estratègia de ciutat. Sobretot en una primera fase, va costar reaccionar i va haver molt de bloqueig, estrès i sensació de caos. En una segona fase es va imposar el sentiment de desbordament, davant la constant exigència de donar respostes urgents que sobrepassaven la capacitat de cadascun.

3. Com a xarxa... Què podríem haver fet millor?

1 Millorar la coordinació per compartir visions i lectures sobre les diferents situacions emergents que calia atendre, per a no duplicar respostes, per compartir recursos i coneixement..

2 També hagués estat necessari gestionar de forma més eficaç la comunicació entre nosaltres, no només amb una finalitat pràctica, sinó també per donar-nos abric i suport mútuament, per tenir cura els uns dels altres, per afrontar la incertesa i la gravetat de la situació de forma col·lectiva...

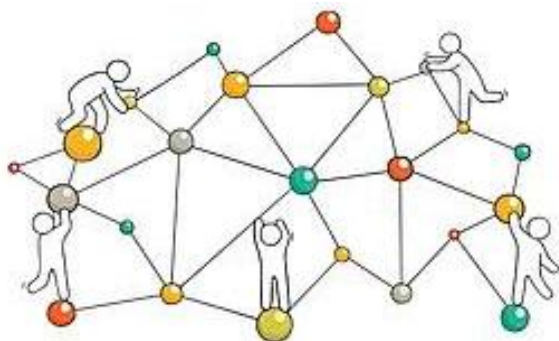
3 Caldria haver reforçat el treball de detecció conjunta de necessitats i l'anàlisi col·lectiu d'aquestes, per tal de canalitzar-les i garantir la millor resposta possible.

4 Hagués estat molt necessari compartir coneixement: idees, bones pràctiques de dins o de fora de la ciutat, l'aprenentatge de cadascun derivat de la valoració de la seva pròpia experiència en cada moment..

5 Hauríem d'haver-nos implicat més conjuntament en visibilitzar els drets dels infants que es van perdre de vista i fer més pressió per defensar-los.

4. Com a xarxa... Què podríem haver fet que no vam fer?

1 Tenir una visió global i de conjunt dels impactes que anava generant la pandèmia i les mesures que s'anaven aplicant, del que s'estava fent a la ciutat i del que calia fer prioritàriament i millorar en els diferents moments.

2 Vetllar per garantir la màxima cobertura a totes les famílies amb necessitats de suport de diferent tipus.

3 Escoltar més als infants i adolescents, i donar-los veu. Fer també d'altaveu de les seves visions, opinions, neguits, propostes...

4 Reforçar les estratègies i els mecanismes per detectar i abordar situacions de vulnerabilitat i de risc d'infants i adolescents.

5 Convertir la TIAB, com a xarxa de xarxes, i les diferents xarxes territorials, a més de com estructures per al treball col·lectiu, com espais en els quals compartir la vivència del que estàvem vivint, donar-nos suport i tenir cura els uns dels altres.

Exercici
PROJECTIU

5. Els tres projectes que configuraven el programa d'acció 2020 de la TIAB, continuen sent prioritaris?
6. Si la resposta anterior es SI, quins i perquè?
7. Hi hauria algun altre projecte o iniciativa d'acció més prioritari?

1

El 90% dels participants pensen que els 3 projectes continuen sent prioritaris en el context de la realitat actual i atenent als efectes generats per la pandèmia.

2

Es fa especial èmfasi en la importància en el nou context del projecte vinculat a l'acompanyament i suport a famílies, i el projecte de promoció del bon tracte i la prevenció i abordatge de situacions de maltractament d'infants i adolescents.

3

Existeix un consens molt ampli en que cal revisar a fons l'orientació i el predisseny dels tres projectes, per tal d'adaptar-los a les necessitats i a la realitat del moment actual i dels propers escenaris previsibles.

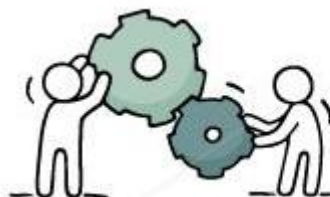
4

Es proposen també com a projectes que haurien de ser prioritaris: participació infantil, atenció a la infància en risc, abordatge de l'absentisme escolar, superació de la bretxa digital, lluita contra la pobresa infantil, lleure educatiu com a dret, educació emocional, salut mental, i protecció a la infància i sostenibilitat.

5

S'apunta el paper important de la Taula com observatori a la ciutat que vetlli per garantir els drets dels infants.

8. En la nostra forma de treballar i de relacionar-nos com a xarxa... Què hauríem de canviar o millorar?

1 Millorar el coneixement mutu entre nosaltres i crear un veritable context compartit de confiança. Millorar la comunicació en tots sentits (internament dins la pròpia xarxa i externament, cap a la ciutadania).

2 Crear en el marc de la TIAB nous espais i estructures de treball col·lectiu, àgils i operatius. També incorporar noves metodologies i eines de treball col·laboratiu. Igualment, caldria posar més èmfasi en la vinculació entre la TIAB i les xarxes territorials.

3 Passar veritablement del discurs del treball en xarxa a la pràctica del treball en xarxa. Anar més enllà de la simple coordinació: passar de compartir allò que fa cadascun a allò que podem fer plegats i des de la corresponsabilitat, en clau de cooperació.

4 Incrementar el poder executiu de la TIAB, que vol dir que les decisions que prenem, realment, tinguin un impacte directe en la realitat dels infants, adolescents i famílies.

5 Orientar-nos en lògica d'un gran pacte de ciutat per la infància que impliqui al màxim d'agents socials, articulant un projecte col·lectiu de llarg recorregut que estigui per sobre de les conjuntures polítiques. La TIAB hauria de ser qui lideri aquest pacte i aglutini al màxim a la totalitat d'agents implicats.

Conclusions preliminars i qüestions clau per orientar el debat:

RETROSPECTIVA

PROJECTIVA/PROPOSITIVA

A. REPTES:

La pandèmia ens ha recordat que hi ha realitats i situacions a les que no podem donar una resposta eficaç de forma individual, que ens sobrepassen pel seu abast i complexitat.

A. VISIÓ:

Què és allò al que hem de donar, de forma prioritària, una resposta col·lectiva o quins són els nostres principals reptes col·lectius?

B. XARXA:

No vam respondre com a xarxa. Van predominar les respostes individuals. Cal preguntar-se: en sentim i ens reconeixem com a xarxa?

B. VINCULACIÓ:

Què podem fer (cadascun i conjuntament) per sentir-nos i actuar realment com a xarxa?

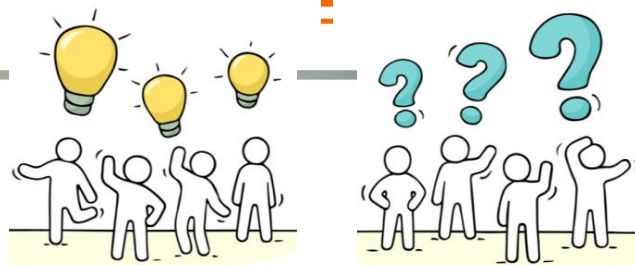
C. PROJECTES:

Els 3 projectes que configuraven la programació 2020 de la TIAB continuen sent prioritaris, però és molt important revisar la seva orientació, tenint en compte el context actual i escenaris previsibles.

C. ACCIÓ:

En quin sentit cal reorientar cadascun dels tres projectes i què pot facilitar la dinàmica de treball per projectes que volem impulsar?

FORO

“Més que mai,
temps d’aliances
per acompanyar
i garantir drets”

Lliçons apreses
durant la pandèmia

3. Treball al foro (debat)

Salva Periago
Eva Morlesin
Eva Ledesma
Javier Luque
Montse Garrido
Noelia Liebana
Marta García
Marta Camps
Joan Antoja
Esther Espinar
Marina Peyri
Zaida Saud
David Guerrero
Patricia Asensio
M. Àngel Franconetti
Laura Méndez
Rocío Humet
Maria Nadeu
Lola Ballesteros
Maria Giralt
Noemí Paniello
Verònica Zanga
Mamen Cantos
Mercè Delgado
Marta Bravo
Saida Javaloy
Amanda Feria
José Manuel López
Anna Galilea
Jordi Arnal
Ma. José Marroquín
Meritxell Cots

Associació La Rotllana
Casal dels Infants
Casal dels Infants
GEDI Gestió i Disseny SSCL
Equipament Cívic Pomar-Generalitat Cat.
Fundació Natura i Joventut
ISOM SSCL-Gestió projectes socials
ISOM SSCL-Gestió projectes socials
ISOM SSCL-Gestió projectes socials
Creu Roja
Fundació Germina
FAMPAS
FAMPAS
Fundació Pere Closa
Fundació Pere Closa
Fundació Pere Closa
Fundació Carles Blanch
Fundació Salut Alta
Fundació Salut Alta
Hospital GTiP – Psiquiatria Infantil
Hospital de dia d'adolescent- FVB
Col·laboradora amb la TIAB
Comissió Educativa Pomar/Morera
Comissió socioeducativa PDC Bufalà
Comissió infància La Salut/Llefià
Xarxa educativa Lloreda/Sistrells
Vicepresidenta TIAB
Aj: coordinador Educació i Joventut
Consell dels Infants
Consell dels Infants
Departament de Migracions (Aj. Bdn)
Departament de Migracions (Aj. Bdn)

Marta Gisbert
Cristina Romero
M. Graria Marroquín
Margarita Guaita
Cristina Altabás
Ricardo Zafrá
Esther Robles
Marta Ribó
Diana Mateo
Eulàlia Maresma
Núria Eixarch
Magda Pola
Marisa Simón
Sílvia Navarro Pedreño

Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis socials bàsics (Aj. Bdn)
Serveis Socials (Aj. Bdn)
Servei de salut (Aj. Bdn)
Servei de salut (Aj. Bdn)
Educació especial (IMSP)
CDIAP (IMSP)
CDIAP (IMSP)
CDIAP (IMSP)
Secretaria tècnica TIAB (Aj. Bdn)

Abans de començar...

No oblidem tenir sempre en compte la mirada i la veu dels infants

Visió dels infants en relació a la COVID-19.

[Manifest 2020 en defensa dels drets dels infants \(CNIAC\)](#)

A photograph showing a large group of people, mostly young adults, holding binoculars to their eyes. They are all looking in the same direction, suggesting they are observing a shared point of interest. The scene is outdoors under bright sunlight, with a clear blue sky in the background. The binoculars have orange-tinted lenses. The image is used as a background for the title and the main text.

1. REPTES I VISIÓ COL·LECTIVA

Quins són els nostres principals **reptes** col·lectius, quina és la **visió** d'allà on volem arribar junts?

- Un dels reptes és la comunicació entre totes les entitats i trobar un sistema per poder millorar la comunicació. I també afavorir la comunicació i reconèixer tot el que estem fent bé, que ja estem fent com a pràctica d'acció transversal.
- És important poder extreure dades de tot el que tenim. Poder fer palès les situacions que tenim amb la infància i generar sistemes d'extracció d'aquestes dades.
- Utilitzar la TIAB per fer visible tota la feina que es fa des dels diferents territoris i entitats.
- Un dels reptes és garantir els drets dels infants. Fer una diagnosi on no i on si s'estan garantint aquests drets. L'objectiu és garantir aquests drets, tenim aquesta responsabilitat tant com a persones com a professionals.
- El tema de l'absentisme preocupa a Sant Roc. Sense escolarització no es poden garantir els drets dels infants. Problema de l'absentisme, elevat percentatge. Hi ha moltes famílies que tenen por de portar als infants a l'escola.
- Hi ha un gruix de la infància que no tenim detectada, que es troben en vulnerabilitat econòmica. Arrel de la covid19 han sorgit una sèrie de famílies que es troben en precarietat laboral, que accedeixen a serveis socials per primera vegada. Són famílies que no tenen entrada a les activitats perquè no estan en risc social però tampoc poden accedir a les activitats.
- Són necessàries beques de ciutat per part de l'Ajuntament pels casals d'estiu.
- També seria una opció la universalització dels recursos, per exemple en altres ciutats els llibres són gratuïts per tots els infants de la ciutat, això fa que tots els infants de la ciutat siguin iguals.
- Com a repte d'horitzó deixar de ser un dels territoris (Espanya) que menys inverteix en territori i pobresa a la infància comparant a nivell europeu.
- Les entitats estem sostenint moltes de les mancances que l'Administració Pública no pot assumir. L'Ajuntament ha de posar a l'abast de les entitats aquells medis per poder atendre les necessitats detectades. Implicació de l'Administració Pública en garantir les necessitats bàsiques.

APORTACIONS AL XAT:

- Fer una diagnosi ens pot donar informació, però si no establim primer per a que volem aquesta diagnosi farem una feinada, però amb quin objectiu?
- Una lectura que recomana Rocío Humet: <https://observatoriosociallacaixa.org/ca/-/lucha-contra-la-pobreza-infantil>

2. VINCULACIÓ I XARXA

Què podem fer (cadascun i conjuntament)
per **sentir-nos i actuar** realment **com a xarxa**

- És clau conèixer qui som i què estem fent. És molt important la qualitat d'aquestes interconnexions entre les entitats.
- Generar punts de trobada entre les entitats per generar coneixements compartits i ampliar les mirades. Sentir-se part de la xarxa.
- Des d'alguns territoris es treballa en xarxa però es fa per la voluntat del propi tècnic i no pas perquè hi hagi una estructura ben definida. La feina no es fa de manera coordinada ni transversal.
- En altres territoris es treballa de manera coordinada amb altres entitats, però el treball en xarxa no s'està fent en determinats territoris, s'ha perdut molt respecte anys anteriors.
- Les xarxes territorials són molt importants, però Badalona en el seu conjunt ja és una xarxa. Encara que el territori en concret no tingui xarxa es treballa per projectes en xarxa encara que desconexim que fan els altres territoris.
- Manca tenir una visió global de ciutat, no només del teu territori en concret.
- Per treballar en xarxa necessitem objectius, pressupost, recursos... No es dona l'espai o el valor que se l'hauria de donar per treballar bé en xarxa.
- Com a proposta pel funcionament de la xarxa es podria treballar per comissions de treball temàtiques.
- Les xarxes són un gran espai d'identificació de necessitats, d'optimització dels recursos i de propostes d'acció. El problema sorgeix per tirar endavant els projectes que sorgeixen a les xarxes.
- Els Plans Comunitaris afavoreixen el treball en xarxa, mitjançant les diferents comissions a nivell territorial. Val la pena reconèixer la seva funció als territoris on hi són.

APORTACIONS AL XAT:

- A vegades és difícil sentir-se o treballar en xarxa quan no tens cobertes les necessitats del teu equip de treball.
- Penso que hem de ser prou humils i reconèixer que no treballem en xarxa, realment. Amb prou feines intentem coordinar-nos, però en xarxa suposa, per a mi, que el projecte es treballa i es produeix en comú, el seguiment i l'avaluació es fa en comú i que "es camina" tots plegats amb el mateix objectiu. Tots fem un esforç molt gran per treballar de la millor manera que podem amb els recursos de què disposem, però "en xarxa" diria que no ho hem aconseguit encara.
- Comparto lo que dice Marta Gisbert. Y agrego, Quizás las coordinaciones y trabajo en red deberían tener un lugar formal, estructural, (horas, lugar, remuneración, etc) entendiendo que es una parte fundamental y necesaria para dar una respuesta coherente a la complejidad de las situaciones en las que intervenimos.
- Posar en valor la única taula que continua i es la Taula de Lleure de Sant Roc, independentment de a falta de recursos, continua treballant.
- Totalment d'acord amb la Eva, la taula del lleure a Badalona Sud és la única que continua treballant de manera independent, sense cap suport
- La feina feta des dels Plans Comunitaris afavoreix el treball en xarxa mitjançant les diferents comissions a nivell territorial, penso que val la pena reconèixer la seva funció als territoris on hi són.
- Fer un observatori de ciutat i que sigui permanent.

3. ACCIÓ COMÚ I PROJECTES

En quin sentit cal **reorientar** cadascun dels 3 projectes
i...
què pot facilitar la **dinàmica de treball per projectes**

- S'han de revisar però procurant marcar-nos un termini curt perquè aquests projectes es puguin anar desenvolupant. A part d'aquests tres projectes prioritaris, activar altres estructures de treball més temàtiques com per exemple l'absentisme, el lleure educatiu...
- Necessitat que l'Ajuntament posi a disposició els recursos necessaris per poder solventar les situacions. En el lleure educatiu, saber quina oferta de lleure pensem com a ciutat, què aporta l'Ajuntament en aquesta línia?
- Arrelar els tres projectes sobre un pacte per la infància com a ciutat sense perdre de vista el que ens fonamenta.
- Tenir present el treball preventiu amb les famílies amb nens de 0 a 3 anys que queden fora dels circuits escolars o de activitats de lleure, etc. I que en aquests moments es troben molt soles algunes d'elles amb nens amb trastorns greus. I també tenir present a tots els infants i adolescents amb trastorns greus i discapacitats i que no poden participar en les activitats ordinàries de la ciutat.
- Necessitat d'establir objectius i compromís de recursos humans i econòmics per poder concretar actuacions conjuntes.
- És un repte tirar endavant aquests tres projectes proposats. S'han de dissenyar aquests projectes i que tinguin un pressupost. El compromís és el de poder cobrir el pressupost d'aquests tres projectes. És prioritari definir el projecte sense tenir en compte el pressupost que tenim encara que després quan aquest pressupost no arriba per part de l'Ajuntament qui ho pateix som les entitats i les famílies participants.
- Les polítiques públiques són les responsables de garantir els drets de la infància i no les entitats.

APORTACIONS AL XAT:

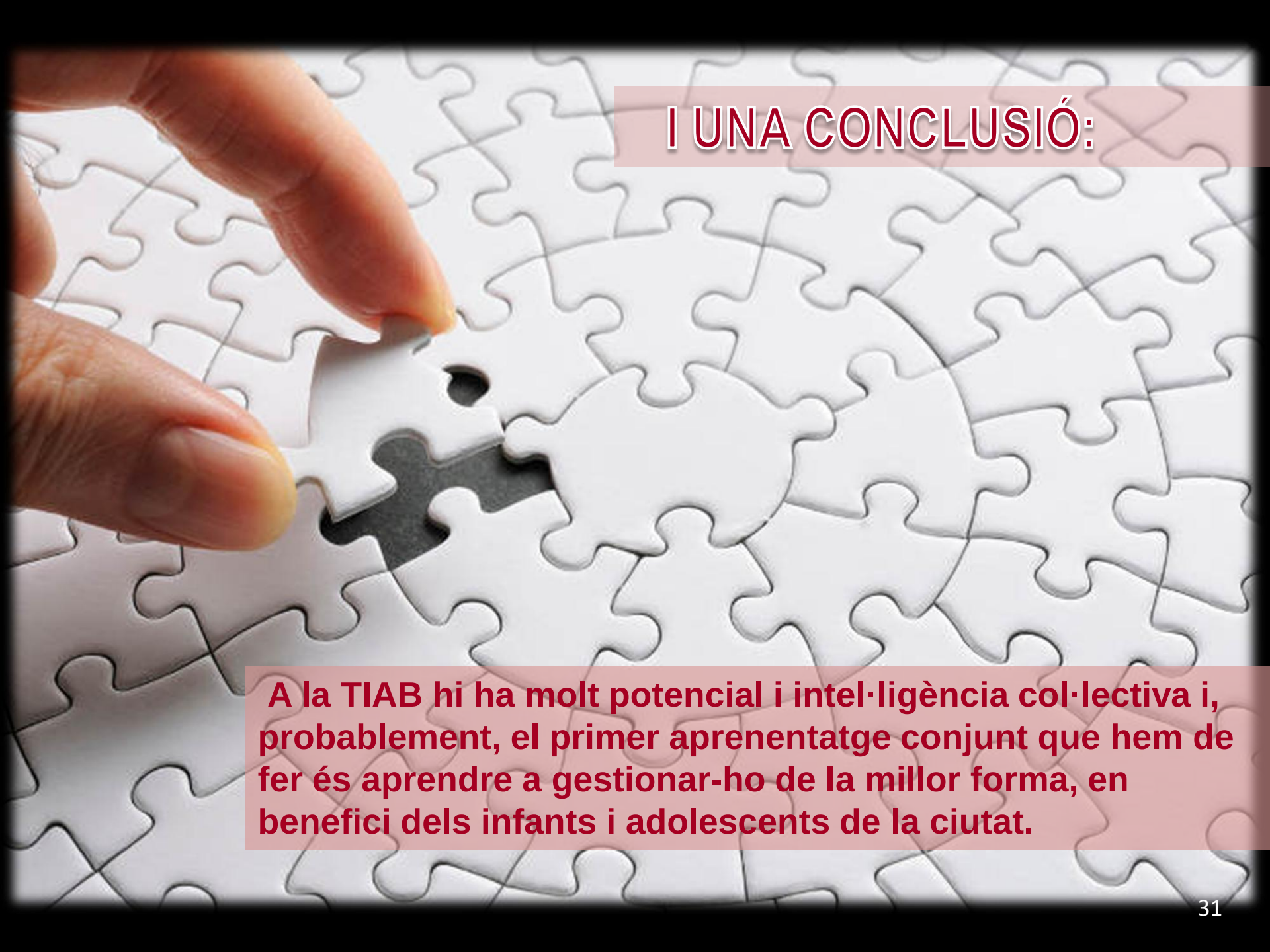
- Silvia quan diu que hi ha pressupost aquest any per la TIAB, a que us referiu... perquè òbviament es un tema que condiona alhora de les possibilitats
- Jo diria que ens cal arrelar els tres projectes sobre un pacte per la infància com a ciutat, (seguint amb l'enfocament de drets que ja s'ha comentat després posarem el focus i la prioritat en diferents projectes segons prioritat però sense perdre de vista què ens fonamenta
- Cal també tenir present el treball preventiu amb les famílies amb nens de 0 a 3 anys que queden fora dels circuits "escolars" o de activitat de lleure, etc. i que en aquests moments estan molt soles, algunes elles amb nens amb trastorns greus
- No tals sols els infants de 0 a 3 anys. Sinó tots els infants i adolescents amb trastorns greus o altes discapacitats. I que no podem participar les activitats ordinàries de la ciutat.
- Haig de marxar, agrair molt la feina de la Sílvia. Aportacions molt enriquidores. Molt d'acord amb la necessitat d'establir objectius i compromís de recursos humans i econòmics, per poder concretar actuacions conjuntes.
- Si que és cert que és ideal plantejar uns objectius i seguidament el pressupost però després quan aquest pressupost no arriba per part de l'Ajuntament qui ho pateix som les entitats i de manera directa els NNA i famílies participants.

I PER TANCAR, UNA LIÇÓ MAGISTRAL SOBRE TREBALL EN EQUIP

[Veure el vídeo](#)

A close-up photograph of a hand placing a white puzzle piece into a larger assembly of white puzzle pieces. The puzzle pieces are interlocking, and the hand is positioned on the left side of the frame, with fingers visible. The background is a light gray surface.

I UNA CONCLUSIÓ:

A la TIAB hi ha molt potencial i intel·ligència col·lectiva i, probablement, el primer aprenentatge conjunt que hem de fer és aprendre a gestionar-ho de la millor forma, en benefici dels infants i adolescents de la ciutat.

FORO

“Més que mai,
temps d’aliances
per acompanyar
i garantir drets”

Lliçons apreses
durant la pandèmia

**4. Aportacions
postforo i valoracions**

El debat generat, en reporta utilitat per la teva entitat, servei o col·lectiu?

De les 22 respostes:

- 21 persones responen SI
- 1 persona respon NO

Creus que el debat ha servit per orientar allò a treballar posteriorment a la TIAB?

De les 22 respostes:

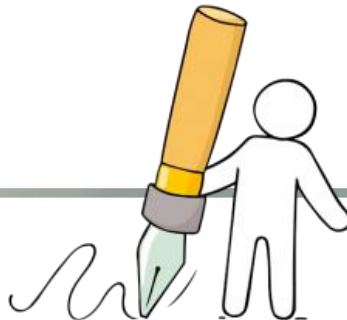
- 21 persones responen SI
- 1 persona respon NO

Si hi ha alguna reflexió que no has pogut compartir, siusplau deixa-la aquí:

- Optaria que el disseny dels projectes siguin realistes i operatius, des d'allò més micro però que sigui realment viable, no posar el llistó massa alt i fer treball de formigueta, per tal de no quedar-nos amb una expectativa d'allò que voldríem sense assolir-ho i un sentiment de frustració. Valorar allò que fem i que ens ajudi als mateixos professionals a empoderar-nos i ser capaços de transmetre-ho. Buscar complicitats i punts en comú per crear sinèrgies i aconseguir un veritable treball en equip.
- El treball amb la lògica de projectes serà tot un repte!!!
 - Si realment volem treballar amb la lògica de projectes, haurem de fer un gran esforç per "desaprender" i tenir la voluntat de compartir, aportar i sumar, experiències, recursos i coneixement.
 - La diversitat de participants, una oportunitat i un perill!!! Una oportunitat si hi ha la voluntat de compartir, aportar i sumar=riquesa i un perill en relació a que cadascú vulgui escombrar cap a casa seva. Sumar recursos per al seu objectiu personal/d'entitat/fundació...el seu "producte".
 - Els tempos, els ritmes de l'Administració i de les entitats/fundacions, son molt diferents, així com la forma de gestionar els recursos.
 - Equitat i equilibri de forces: administració, entitats petites, fundacions, etc.
 - Egos
- Es important generar consciència sobre els efectes positius que produeix en els professionals que treballem amb situacions de risc psicosocial el poder treballar en una xarxa com la TIAB doncs promou la proactivitat. Evita que els professionals s'instal•lin en el malestar, genera sentiment de pertinença i espais d'escolta, intercanvi, reflexió i construcció de treball conjunt. I és d'alguna manera, una forma de caminar cap a la construcció d'una cultura de la cura en els professionals.
Un altre element que dona força a la TIAB és el fet de tenir 3 projectes que s'han començat a definir perquè s'ha concretitzat i es quelcom tangible. Tenir ben clars quins són els objectiu tot pel qual s'està treballant es important per a que els professionals es sentint útils o necessaris dins la xarxa i s'ha d'evitar que ningú se senti menystingut.

- Em dona la sensació de que estem sempre pivotant sobre el mateix punt. La diferencia ara es que es reconeix que n'hi han diners, i això encara és més desesperant.
Per la resposta entre els tècnics es nota que ni el mateix Ajuntament “treballa en equip” només treballa en grup, de fet van haver-hi intervencions contradictòries.
Algunes intervencions van senyalar a les entitats , ONG,s “com les entitats externes” de la TIAB, quan menys és una forma interessant de considerar a les entitats.
Baixa participació d’organitzacions locals encara. Mols tècnics municipals però poques entitats.
- Reitero un comentari que vaig fer al foro en relació a si es decideix fer una diagnosi que es concreti primer amb quin objectiu i si hi haurà recursos per aquest objectiu. Sovint en les diferents xarxes de la ciutat es destinen molts esforços a fer aquest tipus de feina que després no acaben en res i això fa que els diferents agents deixin de participar perquè no veuen mai que s'arribi a la finalitat.
- Crec que a més dels 3 projectes a reactivar al gener, o vinculades a algun d'ells, cal impulsar accions i/o comissions que promoguin la creació d'una xarxa d'atenció a la petita infància, la reactivació del Pla d'absentisme, el funcionament de la xarxa socioeducativa de Badalona sud (amb la incorporació d'un/a gerent i d'un/a tècnica d'educació). Entenc que aquestes quatre propostes necessiten, primer, d'un posicionament del govern de l'Ajuntament de Badalona.
La creació del Consell dels nois i noies de Badalona (12-16 anys), entenc que podrà treballar-se en el marc del projecte de Drets dels Infants.
- 1. M'ha semblat entendre que qui no té recursos té ajuts. I des del meu servei no ho veig així. Les famílies estan molt estressades i preocupades per com atendre les necessitats bàsiques (sobretot habitatge). Proposta: treballar per garantir aquest aspecte.
2.Seria possible compartir les dades de contacte de la xarxa que participa a la TIAB? Durant aquest temps, la xarxa que estava connectada entre sí va ser molt útil per donar respostes a les famílies.
3. Els joves podrien ser actors d'alguna intervenció directa relacionada amb la pandèmia? Seria bo que tinguessin un protagonisme, més enllà de quedar-se a casa i portar-se bé.

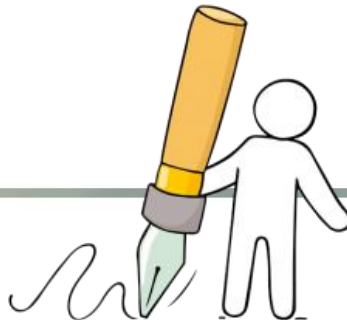
- Com a reflexió personal, cert que estem lluny d'un funcionament real com a xarxa i cal apostar per aquesta construcció conjunta, malgrat que evidenciem la necessitat de generar xarxa, de crear confiança mútua i procurar veritables projectes compartits. Algunes experiències han anat sorgint de forma aïllada amb l'objectiu de generar xarxa, coneixement mutu però cal que es pugui donar un pas endavant per donar una resposta col·lectiva a les necessitats dels infants.
- Crec que cal aprofundir en el rol dels participants i integrants. Hi havia moments al debat que no semblaven prou clars i això pot fer perillar la corresponsabilitat del procés de la TIAB. Quin és el paper de les fundacions? Entitats? Serveis? Concretament dels serveis municipals? Tècnics?
També crec que cal reforçar el concepte de treball en xarxa. Per algunes de les aportacions, semblava que aquest tingui una dependència directa del tema econòmic.
També van haver-hi diferents aportacions on es donava per fet que tots en coneixem i que no caldria un mapa del que s'està fent en aquesta matèria i jo crec que sí que s'ha de fer una prospecció per observar el que hi ha. Això ens permetrà tenir una visió més global de la ciutat i no parcel·lada per territoris, districtes o barris com fins ara.
Amb el mapa abans esmentat, sabent amb qui comptem i amb què, serà més fàcil encertar amb els projectes a realitzar en un futur.
- No es suficient amb la bona voluntat dels/les tècnics municipals i de les entitats social i del tercer sector. Per garantir el drets de la infància i adolescència, és necessari una aposta ferma i un compromís polític, que doti dels recursos necessaris per aconseguir els objectius de la TIAB.

Si tens alguna proposta en relació a les dues primeres preguntes, fes la teva aportació:

- Només espero que el pla d'acció pugui ser prou creatiu per saber encaixar les propostes d'acció amb aquesta nova realitat, que alhora pot anar canviant en el dia a dia.
- Principals reptes col·lectius:
 - Crear un observatori de ciutat que s'actualitzi anualment i que copsi les necessitats i recursos disponibles. Una foto real i actualitzada de cada territori.
- En algun moment es va comentar per varies persones, tècnics municipals i membres d'ongs, que la responsabilitat de donar condicions pel canvi és municipal (i extramunicipal també) en dona igual si el lideratge té que ser compartir amb les ONGs, sincerament en el punt de maduresa que estem ho veig molt lluny. Ben poc podem fer les entitats si el mateix Ajuntament reconeix que això de la transversalitat no es dona.
Aquest és veritable punt de sortida
 - 1 Únic discurs dintre de l'administració.
 - 2 Participació de les entitats de base de la ciutat no només de les franquícies
 - 3 Establir l'acord entre societat civil i administració per fixar objectius, calendari.El tema de les beques de casals de l'estiu va ser la enèsima demostració de la capacitat d'articulació municipal i de complir la paraula.
Per la resta. Gràcies per tot.

- Si, crec que es important tal com es va dir, poder començar a treballar des dels grups de treball per eixos ja definits, i definir objectius a curt i mig terminis, però realistes. O sigui que aquest any es puguin començar a impulsar algunes accions.

Per altre banda, crec que hi ha algunes demandes expressades ahir, com el tema del absentisme o la necessitat de poder impulsar una oferta de lleure en clau Ciutat, que pot ser que per la seva "envergadura" requereixin d'un equip de treball propi. Per altre banda, comparteixo que des de l'administració, i s'està intentant no dic que no, que es treballi per generar un sistema que ordeni i pugui extreure i aprofitar a través de el treball realitzat des de les comissions educatives el que ja es treballi. Alhora que aprofitar aquests espais per treballar de la mateixa forma aspectes comú i així se més eficaces i des de la TIAB poder recollir les dades i propostes.

Per últim, em sembla rellevant ja ho he dit, però poder passar a l'acció de cara a totes les entitats, es sentia la sensació de necessitat de propostes que acabin sent realitzades i no només en plans dissenyats.

Gràcies per l'esforç!

- Penso que va ser un debat positiu, molt general i molt "de base". però alhora, portem ja cinc anys de TIAB... d'alguna manera, el que es demana són ja concrecions, no seguir amb les línies generals. Cal començar a fer alguna cosa! Sigui a nivell de reflexió sobre algun tema, sigui per redactar alguna guia, fer un diagnòstic.... el que es prioritzi, però que es comencin a generar espais de treball comú i a veure resultats.

Em va semblar interessant l'aportació del Jordi Arnal sobre casals d'estiu, és un bon projecte per començar i seria un èxit aconseguir-ho, ja que fa anys que està sobre la taula.

També em va semblar interessant la proposta de la Rocío de Carles Blanch sobre poder fer diagnòstic / termòmetre sobre com es garanteixen els drets en els diferents barris de la ciutat, quins drets es vulneren i en quin grau; podria anar acompanyat d'una formació sobre enfocament de drets?

Gràcies!

- Fer extensiu el coneixement de xarxa que es té a la TIAB. Seria el que intento exposar al punt 3.2
- Destacar la importància de la família en la infància i adolescència ("el millor que el pot passar a un/a nen/a, és que els seus pares, la seva família, l'estimi"). Penso que seria adient que des de la TIAB es promoguessin més taller d'habilitats parentals i que pugui arribar a totes les famílies de la ciutat i a tots els territoris.
- Potser en una propera ocasió, si la situació segueix essent de confinament i per tant s'ha de fer per Zoom, es poden crear sales més petites amb menys participants per tal de fomentar més el diàleg en petits grups i treure un treball més concret
- Fer de la TIAB la xarxa de les xarxes en matèria d'infància i adolescència.
Identificar i recopilar iniciatives comunitàries, ciutadanes, públiques o privades ja que la pandèmia ha canviat alguns dels escenaris (població diana, zona d'actuació...)
Abordatge de temes sensibles que s'han agreujat a la pandèmia com el dol i l'estigma en infants i adolescents.
Tractar el tema dels infants i adolescents a casa (confinaments). Més que res en el cas dels adolescents, s'estan donant i generant tensions que es sumen a les pròpies de l'edat.

Secretaria tècnica TIAB
Gener 2021